

Μίχαελ Έντε

Γιόχεν Στούρμαν

Ρίνος Σβερκοχοντρίνος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Εκδόσεις Πατάκη – Λογοτεχνικά βιβλία με πολύχρωμη εικονογράφηση
Μίχαελ Έντε, Γιόχεν Στούρμαν, Ρίνος Σβερκοχοντρίνος
Michael Ende, Jochen Stuhmann, Norbert Nackendick oder Das nackte Nashorn

Κείμενο: Michael Ende

Εικονογράφηση: Jochen Stuhmann

Μετάφραση: Εύα Βαρδάκη-Βασιλείου

Διόρθωση: Θανάσης Κοκολόγος

DTP: Νίκη Αντωνοκοπούλου

Copyright© Thienemann in Thienemann-Esslinger Verlag, Stuttgart, 2010
Copyright© για την ελληνική γλώσσα Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 1997, 2017

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη με εικονογράφηση

του Ράινχαρτ Μιχλ, Αθήνα, Ιανουάριος 2000

Πρώτη παρούσα έκδοση, Σεπτέμβριος 2018

ΚΕΤ Β136 ΚΕ 51/18 ISBN 978-960-16-7392-9

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ - ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ), Τ.Θ. 1213,
570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15 – ΦΑΞ: 2310.70.63.55
Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

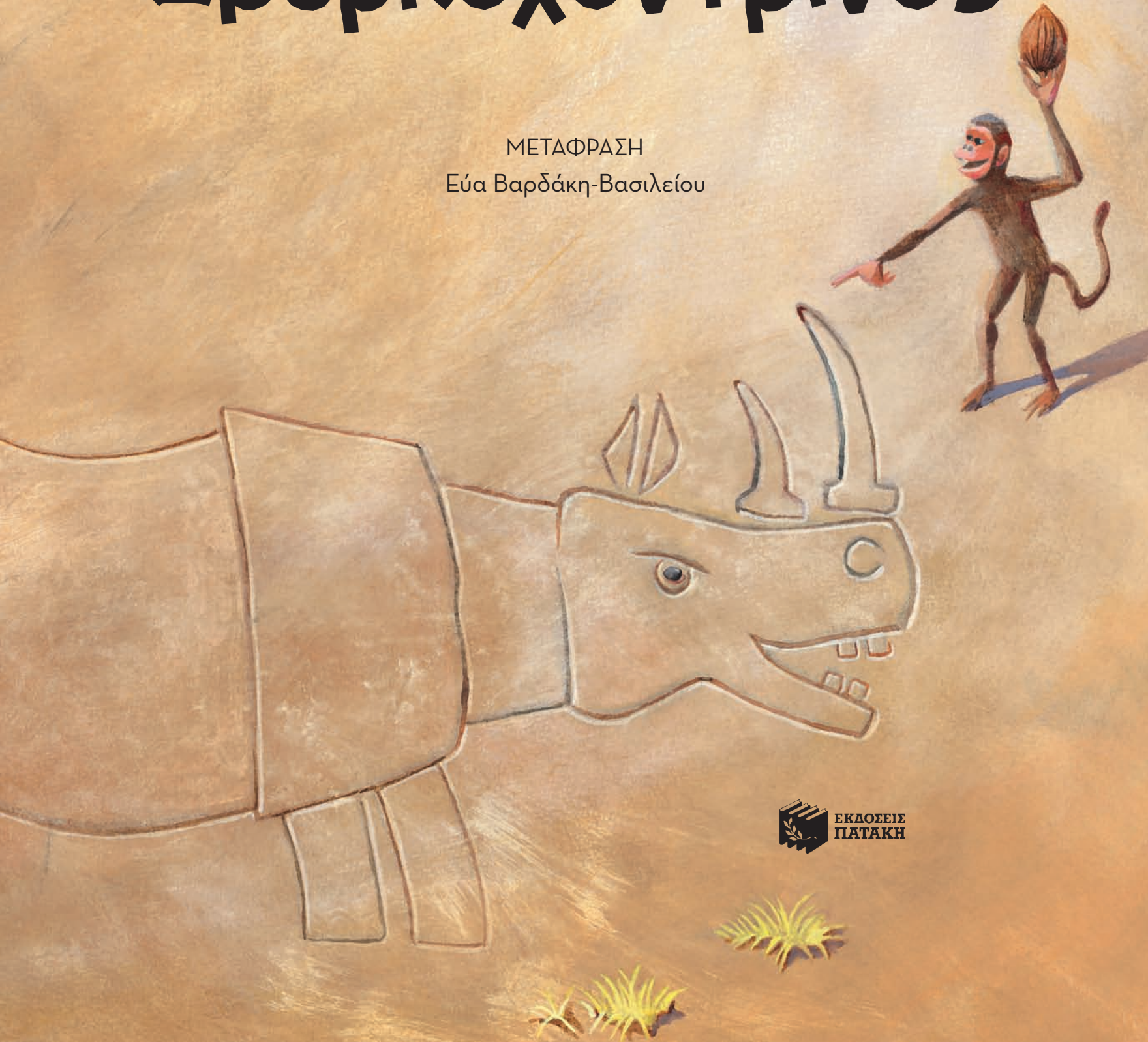
Μίχαελ Έντε

Γιόχεν Στούρμαν

Ρίνος Σβερκοχοντρίνος

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Εύα Βαρδάκη-Βασιλείου

 ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Ήταν μια φορά ένας ρινόκερος που τον έλεγαν Ρίνο Σβερκοχοντρίνο.

Ζούσε στα βάθη της απέραντης αφρικανικής σαβάνας, κοντά σε βαλτόνερα. Ήταν πολύ καχύποπτος τύπος. Είναι βέβαια γνωστό πως όλοι οι ρινόκεροι είναι καχύποπτοι, αλλά ο Ρίνος ξεπερνούσε τα συνηθισμένα όρια.

«Κάνει πολύ καλά» συνήθιζε να λέει «όποιος βλέπει τον καθένα σαν έναν εχθρό,

γιατί έτσι αποφεύγει τις δυσάρεστες εκπλήξεις. Ο μόνος που μπορώ να εμπιστεύομαι είναι ο εαυτός μου. Αυτή είναι η φιλοσοφία μου».

Και μάλιστα ήταν πολύ περήφανος που είχε μια δική του φιλοσοφία, γιατί σε αυτό το σημείο ο Ρίνος ήταν ανυποχώρητος: δεν ήθελε να εμπιστευτεί κανέναν.

Όπως καταλαβαίνετε, ο Ρίνος Σβερκοχοντρίνος από μυαλό δεν ήταν πρώτης κατηγορίας. Αλλά γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο ήταν από σωματική άποψη σχεδόν άτρωτος. Είχε μία προστατευτική ασπίδα αριστερά και μία δεξιά, μία μπροστά και μία πίσω, μία πάνω και μία κάτω, κοντολογίς, είχε από μία ασπίδα σε κάθε μεριά του άτρωτου σώματός του. Και για όπλο δεν του έφτανε, όπως στους περισσότερους συναδέλφους του, το ένα κέρατο στη μύτη... Αυτός είχε δύο: ένα μεγάλο μπροστά και ένα μικρότερο πιο πίσω, σαν εφεδρικό, σε περίπτωση που το μεγάλο δεν επαρκούσε. Και τα δύο ήταν σουβλερά και κοφτερά σαν τούρκικα γιαταγάνια.

«Πολύ καλά κάνει» έλεγε ο Ρίνος Σβερκοχοντρίνος «όποιος είναι κάθε στιγμή προετοιμασμένος για το χειρότερο». Όταν διέσχιζε τη σαβάνα με ποδοβολητό, ακολουθώντας το χιλιοπατημένο γνώριμο μονοπάτι του, όλοι παραμέριζαν. Τα μικρά ζώα τον φοβούνταν και τα μεγαλύτερα απέφευγαν το συναπάντημά του από σύνεση και προνοητικότητα. Ακόμα και οι ελέφαντες προτιμούσαν να αλλάζουν το μονοπάτι τους για να μη βρεθούν στον δρόμο του, επειδή ο Ρίνος ήταν πολύ οξύθυμος κι άρχιζε τον καβγά για το παραμικρό. Και μέρα με τη μέρα η κατάσταση με τον Ρίνο χειροτέρευε. Στο τέλος, όλα τα ζώα μόνο με κίνδυνο της ζωής τους κατάφερναν να πάνε μέχρι το ποταμάκι για να σβήσουν τη δίψα τους.

Τα μικρά τους δεν τολμούσαν πια ούτε να παίξουν ούτε να κολυπήσουν στο νερό. Ακόμα και τα πουλιά δεν τολμούσαν να κελαηδήσουν, γιατί αμέσως κατέφθανε ο Ρίνος Σβερκοχοντρίνος έξαλλος από θυμό. Ποδοπατούσε τα πάντα και ούρλιαζε πως τον ενοχλούσαν. Δεν μπορούσε, λοιπόν, να συνεχιστεί άλλο αυτή η κατάσταση· σ' αυτό ήταν όλοι σύμφωνοι.

Γι' αυτό τα ζώα αποφάσισαν να μαζευτούν για να αποφασίσουν τι θα κάνουν.

